

నలు దిక్కులా బోర్డులతో ఉండి నాలుగు రోడ్ల కూడలిని ఏర్పరిచాయి. ఆ నాలుగు కార్యాలయాలూ. మండలంలోని అన్ని గ్రామాల వారికి ఈ కార్యాలయాల అవసరం ఇంతా అంతా కాదు. “పల్లెల ముంగిటకు - ప్రభుత్వం” అనే నినాదంతో ఒక పార్టీ ఏలుబడిలో వెలసిన ఈ కార్యాలయాలు - తెలుగునాట ప్రతి ఇంటినీ తమ చుట్టూ తిప్పుకుంటున్నాయి.

అ టట్లమైన అడవిలో ఊడలు దిగిన మర్రిచెట్టులా “మండల ప్రజాపరిషత్” అడిగింది అమ్మాజమ్మా. ఆఫీసు ఉత్తరాన ఉంది. వడమర “మండల రెవెన్యూ” ఆఫీసు, వీటిని కాపు కాసేట్లుగా దక్షిణాన “రక్షకభట రాణా” తుపాకుల్లో నిల్పింది. దానికి వక్కగా తూర్పున ఇనవ బీరువాలా ‘బ్యాంకు’ ఉంది. దుమ్ము రేవుతూ ఆగిన బస్సులోంచి దిగిన దాలవుడు భుజం మీది తువ్వాలతో మొహం తుడుచుకుని మండల రెవెన్యూ ఆఫీసుకు కళ్ళిచ్చాడు. ఉదయం వది గంటల ఎండ ఎల్లీసీ కలలలా - చక చక వేడెక్కుతోంది.

మండల రెవెన్యూ కార్యాలయం ముందు - మూడు అశోక చెట్లు - వనిమీద వచ్చి ఉండిపోయిన రైతుల్లా నిల్పు న్నాయి. ఓ చెట్టు నీడలో - దరఖాస్తులు రాయటానికి, స్టాంపులు అమ్మటానికి ఓ మునలాయన కళ్లద్దాలు వరిచి కాచుక్కూ ర్చున్నాడు. మరో చెట్టుకు ఆనించి ‘అమ్మాజమ్మనీ టీ దుకాణం’ పొగ వదుల్తోంది. మిగిలిన మూడో చెట్టు నీడన నలుగురైదు గురు రైతులు ఎమ్మార్వో కోసం ఎదుర్చు చూస్తున్నారు.

దాలవుడికి తెలిసిన మొహం ఎదీ కన వడలేదు. ఆఫీసు తలుపులు తెరిచి ఉన్నా - భక్తులు లేని కోవెలలా ఉంది. అమ్మాజమ్మ టీ పాకకు నడిచేడు దాలవుడు. అమ్మాజమ్మ వువ్వల నైలాను చీరా, టూబైటూ జాకెట్తో, పూలు ముడిచిన అందంతో మరింత వయ్యారాలు పోతోంది. దాలవుడిని చూసి-

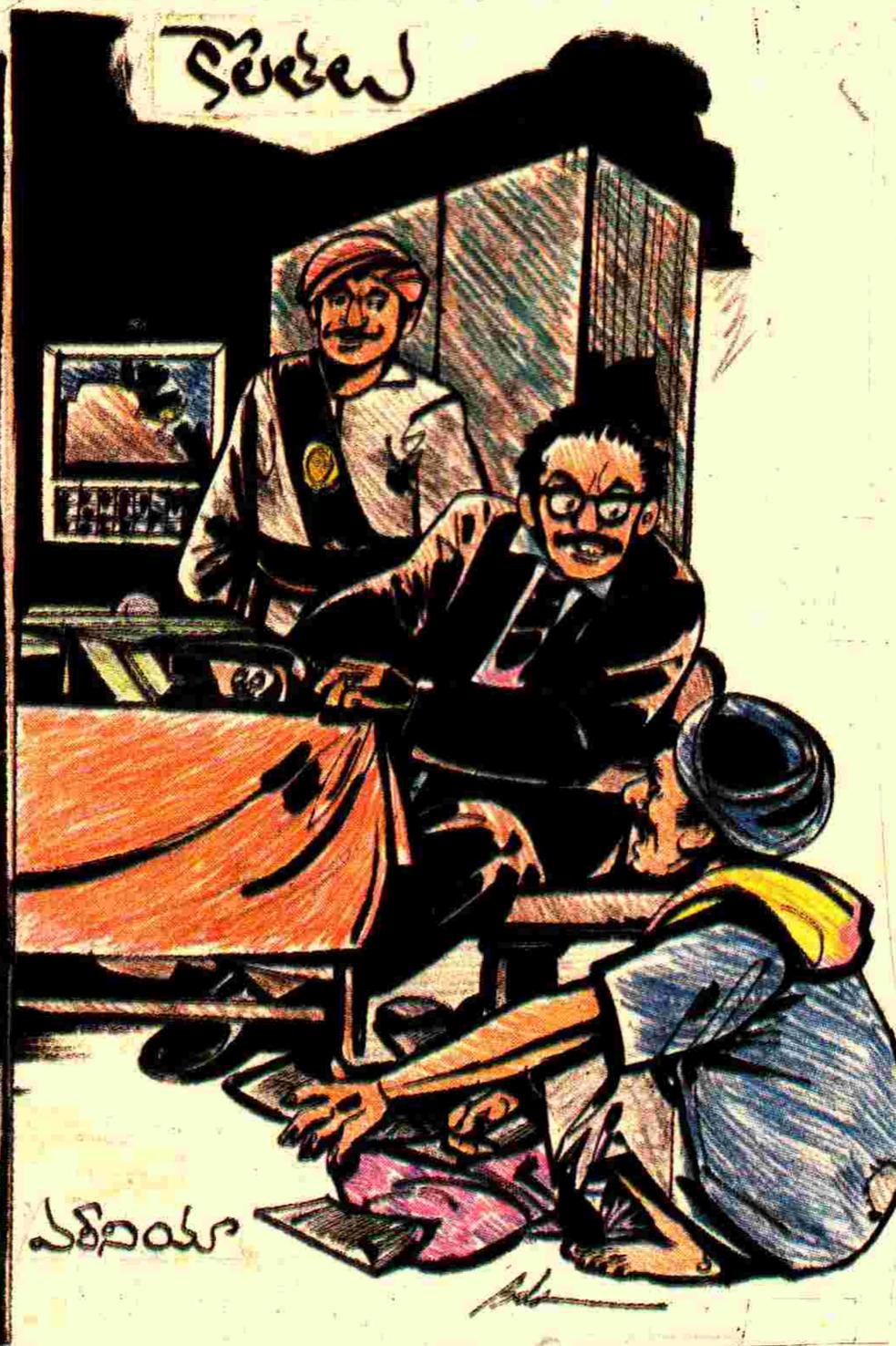
“టియ్యేనా? టీఫీనా?” అడిగింది. దాలవుడు బదులివ్వలేదు. ఆ ప్రశ్న తనకు గాదు అనుకున్నాడు. అనలు అమ్మాజమ్మ అడిగితేనే అలా ఉంటుంది. దాలవుడ్ని అడుగుతూ - దారివైపు చూపులు విసురుతుంది. దాలవుడు వలకపోయేసరికి “త్తరింటికొచ్చిన అల్లుడ్లాగ - బెంచీ ఎక్కి పోయి ఉలకడూ, వలకడేటి?” అంది నవ్వుతూ. ఆ ఏకటానికి, పాకలో బల్ల మీద కూర్చున్న నలుగురైదుగురు నవ్వారు. దాలవుడు అప్పటికి తేరుకొని ఏమిటన్నట్లు అమ్మాజీవైపు చూస్తే-

“ఏటి గావాలా?” నవ్వును ఆపుకుంటూ

న్నారో, అమ్మాజమ్మ ఎందుకలా యెగతాళి చేస్తోందో తెలీదు. మామూలుగానే-

“మా ఇంటి మొగం, మా ఇంటిదాని మొగం తప్ప యిది మొగమూ, యిది లోని మీ మొగాలు నూసెరగను” అనేసి లేచి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ దెబ్బకు అమ్మాజమ్మ మానం వహించింది. నవ్వున నలుగురు “నరిగ్గా కొట్టేడు దెబ్బ” అనుకొన్నారు. ఎవరో “అరుగ్ ఎమ్మార్వోగారు” అన్నారు. ఒక్కసారిగా అక్కడ అలికిడి ప్రారంభమైంది.

ఎమ్మార్వోగారికి అందరూ దండాలు పెట్టారు. ఎవరి దండాలూ అందుకోలేదు

వుడు. “ఆఫీసు వనిమీదొచ్చేవు గాబట్టే టీ కొట్టు చూసేవు. లేపోతే నూసిన మొకమే నేటి నీది?” అంది మళ్ళీ అమ్మాజీ. ఆ మాటకు మళ్ళీ నవ్వారు నలుగురు. దాలవుడికి వాళ్ళు ఎందుకు అలా నవ్వుతు

యన. ఆయన చేతి బ్రీఫ్ కేసును ఓ బంట్లో తు అందుకున్నాడు. మరో బంట్లోతు అయ్యగారి కుర్చీ దులిపి నర్తేడు. అయ్యగారు ఆసీనులయ్యాక ఒక్కొక్కరి లోవలికి వదులుతున్నాడు బంట్లోతు. మధ్యాహ్నం వన్నెండు గంటల వేళ - దాలవుడ్ని లోవలి

కి అనుమతించేడు బంట్లోతు.

దాలవుడు పట్టా కాగితాన్నీ శిస్తు రసీదు ల్నీ కోర్టు నోటీసుల్నీ వాటితోపాటే కలిపి దాచిన పెండ్లిపిలువు కార్డుల్నీ అన్నీ కలిపి కట్టిన గుడ్డ మూటని విప్పేడు. ఎమ్మార్వో ఆ కట్టలో పెండ్లి పిలువు కార్డులు చూసి కళ్ళారచేసి-

“యే(ఎ)టిది? కవలి కట్టంతా విప్పే వేంటి? దరకాస్తేది” గనీరేరు.

“.... అదిగాదా! అందల పట్టా కాాయి తముంతాది నూడు బావ్” అని గణీగేడు దాలవుడు.

“నాకేం వని లేదనుకున్నావా - కవలికట్టంతా వెదకడానికి? అని కేకేసి బెల్ కొట్టేరు. బంట్లోతు వచ్చి దాలవుడ్ని కళ్లద్దాల చెట్టుకాడకు పోయి దరఖాస్తు రాయింతుకు రమ్మన్నాడు - చెట్టు నీడలోని ముసిలేడు దాలవుడి దగ్గర రెండు రూపాయలు తీసుకొని దరఖాస్తు రాసిచ్చేడు. దరఖాస్తుతో దాలవుడు తిరిగిచ్చేసరికి అయ్యగారు కుర్చీ దిగిపోయారు. లంచ్ రెస్టోలో ఉన్నారు. గది ద్వారం దగ్గర స్టూలు మీద బిళ్ల బంట్లోతు జనవమాపు మీద ఒంటికాలితో కునికే కొంగలా కళ్ళు మూసి జోగుతున్నాడు. రెబ్బ కొండల్లోంచి వేడిగాలి దాలవుడి మొహమ్మీద కొట్టింది. తువ్వాల దులిపి - అక్కడే గోడకి చేరబడ్డాడు.

ఎండ కొద్దిగా కొండ వాలుకు తిరిగే వేళకి అయ్యగారు కుర్చీలో కూర్చున్నారు. దాలవుడు దండాలు పెడ్తూ, కడుపు సోదంతా విసింగ్చేడు.

“పట్టా బావ్ ఇది. తమకంట ముందలి క్కడ వస్తేసిన ఎమ్మార్వో బావ్ ఇచ్చిన పట్టా! నర్వేయరు బావ్... కొలిసి వొప్పజెప్పారు భూమి? అదిగా భూమిల తూప్పా, డొంకా సరికి, వొరకట్టి మల్లు గట్టేసరికి నాను నలిగిపోనాను. నాలుగు పంటలు గడిసిపోనాయి. ఇప్పుడు సరిగ్గా యవసాయంకి వనికొత్తది అనేసరికి... ఆ భూమ్మీద నాకు హక్కు లేదట! ఆ పట్టా సెల్లిదాట! నూడండి బావ్... అన్నేయిం?” అని ఇంకా చెప్పబోయేడు దాలవుడు. గానీ, దరకాస్తు పైకి కళ్ళు విసిరిన ఎమ్మార్వో - చేత్తో సైగ జేసారు నువ్విక వెళ్ళొచ్చు అన్నట్లు.

దాలవుడు ఏదో చెప్పబోతే - బెల్ మోతకు వచ్చిన బంట్లోతు దాలవుడ్ని బయటకు వచ్చేయమన్నాడు. బయటకు వచ్చిన దాలవుడు బంట్లోతుని పట్టుకొని బతిమాలితే - “దరకాస్తొచ్చేగదా గదా. చూస్తారే. చూసి, తగిన చర్య తీసుకుంటారు. నీకు లెటర్స్ పొదిలే. పర్లేదు. వద, వద - పకోడి ఇప్పించు” అని అమ్మాజీ టీ పాకకు లాక్కెళ్ళాడు.

బొడ్డు కొంగులోని డబ్బులు ఖర్చు కాగా

పాపారావు భార్య అతనితో మీరు ఎప్పుడైనా దయ్యాలని చూడడంగాని, మాట్లాడడం గాని చేశారా అని అడిగింది.

పాపారావు నేను కాపురం చేస్తున్నదే దానితో కదా?" అన్నాడు.

-టి. కవిత [మద్రాసు]

దిగాలుగా ఇంటి దారి వట్టాడు దాలప్పడు.

నెల రోజులు గడిచినా ఏ కబురూ రాలేదు. కవరూ రాలేదు. ఆరుద్ర కారై వచ్చింది. ఆకు పోతలకు దిగారు రైతులు. దాలప్పడు సాలుబోసే ఆకుమడి దున్నుతున్నాడు. రాత్రెవ్వడో కురిసిన వానకు నేల దుక్కి వదును మీద ఉంది. నాగలి పెక లించిన మట్టి పొరలు, పొరలుగా తల క్రిందువుతుంది. మట్టి పొరల్లోంచి అక్కడ క్షుదా ఆరుద్ర వురుగులు సాలుల్లోంచి గట్టు మీదకు ఎగబాకుతున్నాయి. తుట్టు చేసిన పొయ్యిలా మబ్బు చెదిరిన ఎండ ముడిపోతుంది. చల్లన్నం తీసుకొని - భార్య వచ్చింది. గట్టు మీద తపేల దించి దాల వ్పడి నాగలి చెనకనే నడుస్తూ, గరిక దుబ్బు ల్ని యేరిపారేస్తూ కబుర్లు చెప్తోంది. తూర్పు తిన్నగా సాలు కొనకీ నాగలి చేరేసరికి - ఎదురుగా ఎర్ర టోపితో ఇద్దరు కానిస్టేబు ల్లు. భాకీ టోపితో ఓ ఎస్సయీ కనబడ్డారు. దాలప్పడికి ఎడమ కన్ను టవ, టపా కొట్టు కుంది. దాలప్పడికి పోలీసులు - అవుకీ ఎదురైన వులుల్లా కన్పించారు.

కానిస్టేబుల్లు - నాగలి విప్పేసి, ఎడ్లని తగిలేశారు. దాలప్పడి భార్య బబ, బబా భర్తను చేరుకుంది. వారిద్దరి మొహాలమీద లారీని - యముని పాశంలా ఊపుతూ -
 "... యికనించి ఈ భూమిని దున్నకూడ దు" హెచ్చరించేడు ఎస్సయీ. దాలప్పడికి యేమీ పాలు బోవటం లేదు. ఏమనాలో తెలిక ఎస్సయి వైపు దీనంగా చూస్తుండిపో యాడు దాలప్పడి భార్య మాత్రం-

"...అదేటి బాపూ అలగంతారు. ఈ భూ మి మారీ" అంది.
 "మీది అని - నువ్వు చెప్పే సరేనేంటి?" ఎస్సయీ.

"...మరెవ్వులు సెప్పాల?" దాలప్పడి భార్య.

"...రికార్డులు చెప్పాల. రివెన్యూ వాళ్లు చెప్పాల. రిజిస్ట్రార్ ఫీస్ వారు చెప్పాల. మీ ము వొప్పుకోవాల! ఆ!" ఎస్సయికి బదు లుగా కానిస్టేబుల్ చెప్పాడు.

"... అది గందికే; యెమ్మార్యో కాడ కెల్లాను. పట్టాని నూడమంతే... దరకాస్తి మ్మన్నారు. రెండు రూపాయలు పెట్టి దరకా స్తు రాపించేను. బంట్లోతు కర్వులు బంట్లో తుకిచ్చుకున్నాను. ఎమ్మార్యో బావుకీ... దండం పెట్టి దరకాస్తిచ్చుకున్నాను..." అమాయకంగా వివరించేడు దాలప్పడు.

"...అదంత మాకనవసరం. ఇది జిరా యితీ చెరువు గర్వుమనీ; దీనికింద ఆయక ట్టు భూమి యెంతో వుందని - గనక దీన్ని చెరువుగా మాత్రమే వుంచాలనీ; మడిసెక్క లు జేసి, సేద్యం జేస్తే.. ఆయకట్టు భూమికి నీటి అధరువు వుండదనీ రిపోర్ట్ చేర్చు.. జోగీ నాయుడుగారు? దురాక్రమణజేసి ను

వ్వు దున్నుతున్నావని - కేను పెట్టారు. లెల్సిందా?" మరో కానిస్టేబుల్ కేను చిట్టా విప్పి చెప్పాడు. .. ఆ? ఆయకట్టేటి? కేసేటి? దురాక్రమణేటి? యేటిబావ్ ఈ తిరకానులు?

నాయుడుగారి బారికోడుకాంచి, ఎమ్మార్యో బావుదాక... వట్టరాని కాళ్లన్నీ వడితే; అడిగినోకల్లా.. లేదనకండా నదివించు కుంతే... ఇదిగాదా ఈ సెక్కకి పట్టా యిచ్చే రు. ఇదిగీ పోరంబోకు నేలని - మూడు నంవత్తురాలు వొల్లు గుల్ల జేసుకుని - మడిసెక్కని జేశాను. ఇదిగీ యేడు యిత్రనా లు బోసే, వంట యెద్దుమంతే - యిది నేను దున్న గూడదా? మరిన్నాళ్ల నా కట్టం మాటేటి? నాకిచ్చిని పట్టా మాటేటి బావ్?" అడిగేడు దాలప్పడు.

"... అవన్నీ తేల్చవల్సివోల్లు తేలుస్తారు? నువ్వు మాత్రం భూమి దున్నటానికి ఏలే దు. ఆ." అని ఎస్సయీ ఆర్థరేశారు. "... తాళి నూపినా పెళ్లాన్ని యేలుకోగూడదన్న మాట? సెబాస్ బావో సెబాస్ .. యేలినోరి తీరవని యెవులు కాదనీగలు? అలగేని బావ్... అలగేని." అన్నాడు దాలప్పడు.

"... అలగే నంటే? అనల్చువ్వు యే(వంటన్నావో బోధవడ్డే.. నర్సరే-ఉచూడో రే -ఉ నువ్వు మళ్లా ఈ భూమిల అడుగు పెడతే - మరి నువ్వు నీ యింటిల అడుగె య్యివు. ఆ? జేగర్ల." అని హెచ్చరించి వెళ్లిపోయారు శాంతిభద్రతల రక్షకభటు లు!

ఆరుద్ర కారై ఎండ ముదిరి - వేడిగా గాలి విసిరికొట్టింది. దాలప్పడు దిగాలుగా మడిగట్టుమీద చతికిల బడినాడు. భార్య తెచ్చిన చల్లన్నం తపేలా మీద మూతని - కాకులు పొడుస్తున్నవి. మడిలో నాగలి.. లంగరేసిన ఓడలా వుంది?

దిగాలుగా వున్న దాలప్పడికి - కన్నబా బుని గుర్తు చేసింది భార్య.

కన్నం నాయుడుని ... అందరూ 'కన్న బాబు' అని పిలుస్తారు. మండలస్థాయి క్రియాశీల కార్యకర్త నుంచి జిల్లా స్థాయి రాజకీయ నాయకుడిగా యెదిగాడు కన్న బాబు. పార్వతీపురం పశువుల సంతలో - పాడిగేదల కొనుగోలులో - - పార్వతీపురం పార్లమెంటు మెంబరుకి సహకరించిన కన్నబాబు, ఆ తర్వాత ఎంపీ గారికి యెంతో సమృద్ధుడైనాడు. సంతలు వొది లేసి, గ్రామాల మీద పడ్డారు. సన్న చిన్నకా రు జనాలు కొందరికి వచ్చకార్డు లిప్పించ

డంలో, వచ్చుచక్కా లిప్పించటంలో, సబ్సిడీ మీద బ్యేంకు ఋణాల్లిప్పించడంలో, కన్న బాబుపేరు మార్మోగింది. మండలంలో కన్నబాబు .. ఓటు బ్యాంకు కాగలిగేడు. అతని సేవల్ని గుర్తించిన పార్టీ - "గ్రంథాలయ సంస్థ అధ్యక్షుడవ"ని ఆర్చివేస్తే .. కన్నబాబు సున్నితంగా తిరస్కరించాడు. పదవుల కోసం పనిచేయలేదన్నాడు. అది గాక, గ్రంథాలయమంటే - వివేకుల దేవాలయం! అందులో నాలాంటివారికి చోటుండగూడదు తప్ప. అన్నాడు. పార్టీ అతని నిర్మలత్వానికీ, నిస్వార్థానికీ ము క్కున వేలేసుకుంది. అయినా - కన్నబాబు సేవకు గుర్తింపుగా యేదో వొక పదవి యివ్వాలనే ధృఢ నిర్ణయంతో - "సహకార బ్యాంక్" అధ్యక్షుణ్ణి చేసింది. కాదనలేకపో యాడు కన్నం నాయుడు. "సహకారం" అన్న ఆలోచనే గదా - నన్ను రాజకీయాల్లోకి దింపింది." అని వత్రికా విలేఖర్ల ప్రశ్నకు జవాబిచ్చాడు.

జిల్లా సహకార బ్యాంక్ అధ్యక్షులు కన్న బాబు - యింటి గేటు దగ్గర నిలబడిన - దాలప్పడికి కళ్లు తిరిగిపోయాయి.

తన చేత పట్టాకోసం దరకాస్తు పె ట్టించిన రోజుల్లో - కన్నబాబు చిన్నపెంకు టింట్లో వుండేవాడు. పెంకులమీద నాచువ ట్టి గడ్డి మొలిచి .. అక్కడక్కడా కన్నాల్లో వుండేది. గడలు .. వయసుమీరి నిలబడ లేక నిలబడేవి? ఆ పెంకుటింటిముందు జాగాలో - చిన్నపాక. సులక మంచం... అందులో కన్నబాబు వుండేవాడు.

ఎంతలో యెంత మార్పు? త్రినాథ మేళా చేసి - తిరిగి యింటి కొచ్చిన బావనయ్య పాక.. భవంతి అయినట్టుగా కన్పించింది కన్నబాబు బిల్డింగ్! భాళి జాగాలో పాక... విజిటర్స్ రూము అయ్యింది. పాత పెంకు టిల్లు - రెండతస్తుల భవంతి అయ్యింది. గేటు తియ్యటం రాని దాలప్పడు గేటు దగ్గరే ఆగితే, యెవరోవచ్చి గేటు తీస్తే లోనకి నడిచేడు.

లోనకి వెళ్లిన దాలప్పడికి - కన్నబాబు కన్పించలే. తెల్లబట్టల ఆఫీసర్లు, గిలు సంచు వంచెలూ, కండువాల పెద్దలూ, కన్పించారు. అందరికీ దండాలెట్టి - విజి టర్స్ గది వారగా నిల్చున్నాడు దాలప్పడు. కొంతసేవటికీ కన్నబాబు.. దిగేరు . తెల్లబ ట్టలూ, కండువాలూ లేచి నిలబడ్డాయి. దాలప్పడు దండాలు పెట్టి, పరిచయంగా దగ్గరికి వెళ్ళబోతే - పైలు చూపుతూ ఆఫీ సర్ అడ్డుతగిలేడు. కండువా మనిషి ..

వక్కకి తీసికళ్లేడు. తిరిగిచ్చి కూర్చున్న కన్నబాబు.. వక్కనున్న పోను అందుకున్నా రు. పావుగంటసేపు.. యెక్కడెక్కడి వారితో నూ మాట్లాడేరు కన్నబాబు. ఆ తర్వాత, అప్పుడు దాలప్పడి కాయితన్ని అందుకొని "పట్టా కాయితం కదవోయ్..." అన్నా రు.

"అవును బావ్. తనవరు యిప్పించిందే."

"అవునవును. 'మాగాణి సమారాధ న' పేర్న - మీ ఊరి బెల్లన చెరువు భూమి గదా యిప్పించేను. మరింకేమి? దీనిమీద వ్లోస్సు కావాలేటి? భూమి యిప్పించిందాక - భూమి భూమంటారు. భూమి యిప్పిస్తే - దానిమీద వ్లోస్సు అంటారు. ఎప్పుడూ యేదో ఒకటి యిప్పించితేగానీ - వొదల య్యా మమ్మల్ని" అని నవ్వేరు సరదాగా కన్నబాబుగారు.

ఆ నవ్వుకి - అక్కడి కండువాలూ, తెల్ల దుస్తులూ కర,కర నవ్వేయి. నవ్వులాగేక దాలప్పడు -

"కాదుబావే, ఆ సెరువు గర్పుం నదును సేసి, వొరకట్టి మల్లు గట్టింతర్వాత - యివు డేమో దున్న గూడదంతస్తు." అని చెప్పే డు.

"ఎప్పుడూ..?" ఆశ్చర్యమో, అగ్రహమో కన్నబాబు స్వరంలో. దాలప్పడు విషయం చెప్పాడు.

బెల్లన చెరువు కింద ఆయకట్టు రైతు ల్లో పెద్ద రైతు జోగీ నాయుడు. ఆ జోగీనా యుడికి యెక్కువ భూమే గాక, పెద్ద రైస్ మిల్లుంది. రైసుమిల్లు గాక - నాయుడి సంతానానికి పెద్ద పెద్ద హోదాల్లో ఉద్యోగా లున్నవి. బంధువుల్లో మారిన గవర్న మెంటులో మంత్రి పదవులున్నవి. ఇన్ని వున్న నాయుడికి - 'చెరువు గర్పుం' పట్టా జేయించుకున్న దాలప్పడిమీద కోప ముంది. ఆ కోపంతో - తొలుత పోలీసుల్ని వదిలేడు.

"అదా సంగతి. మరి ఎమ్మార్యో యేటి జేస్తున్నాడు?" అడిగేడు కన్నబాబు.

"...దరకాస్తితే, సూత్రానెల్లు.. అనేసాడు బావ్." చెప్పాడు దాలప్పడు.

"ఒట్టి దరకాస్తులు సూత్రాడేటి యెమ్మార్యో? అటికీ జెత సెయ్యాలినివో..?" కండువా వొకటి కక్ష కొద్ది- యెమ్మార్యోల లంచగొండితనాన్ని విస్మించింది.

ఆ స్వరానికి తెల్లదుస్తులు యిరకా టంగా కదిలాయి. అది గ్రహించిన కన్నబా బు-

"సర్లే. నేను చెప్తానే" అన్నాడు.

"ఆకుపోతల కారై అయిపోతంది బావ్. ఈ యేటి పంటకి దారిసూపాల" దాలప్ప డు చెప్పగా-

"...యెల్లవయ్యా. సూత్రార్లే. ఇంక పొద్దు వచ్చేవు. రేపుటికీ భూమి యిప్పించిమంతే

“నీకు తెలిసిన రెండు ధృనితరంగాల పేర్లు చెప్పరా?” అడిగారు సైన్సు మాస్టారు.
 “ప్రేమ తరంగాలు, జీవన తరంగాలు” జవా బిచ్చాడు విద్యార్థి.

ఎ.వి.నోద్ కుమార్
 బెల్లంపల్లి

“నిజవే గానీ, అదీ జరాయితి చెరువనీ, ఆ జీగినాయుడు కోర్టుకల్లి ‘స్టే’ తెచ్చుకు న్నాడనీ- అందకని మరేం చెయ్యలేమని అనీసాడు కలక్టరు..” అని చెప్పాడు కన్నబా బు.

గుండెల్లో రాయి వడిపోయింది దాలవు డికి. ఎక్కడలేని నీరసమూ వచ్చేసింది.

“మరిప్పుడెలగయితే వట్టా కాయితం పాయి్యు లెట్టిడి మేన?” అన్నాడు దాలవు డు.

“అలగంటే యెలాగయ్యో? పాయి్యులో పె ట్టడానికా వట్టాలిప్పించాను. నా మీద అలు గుకావేటయ్యో? మంచోడివే” అని దాలవు డి భుజం చరిచి, హాస్యంలోకి దించబోతూ, మల్లీ నర్దుకొని-

“అవతలోలు తెచ్చిన ‘స్టే’ చెల్లదని నువ్వు కోర్టుకి వెళ్ళొచ్చు” అని నలహ యిచ్చేడు కన్నబాబు.

“వట్టా కోసం... ఇంటిలోని గిన్నీ ముంత లు అమ్మీనినాను. కోర్టుకల్లె ఇల్లు అమ్మీ యాల” అని బాధ వ్యక్తం జేసాడు దాలవు డు.

“మరెలాగయ్యా? మీలాంటిల్లోటిదే చికాకు. ఏదీ నక్రమంగా చెయ్యరు. భూము ల్రావటం. అంటే తేలికా? నీ యిస్థమయితే మరి” అని చెప్పేసి, వెనుదిరిగారు కన్నబా బు.

అప్పుడు దాలవుడు-
 “... బావూ, మరేటనుకోకు. ఈ వట్టా కాయితం తమ కాడే వుంచుకోండి.

మాము సిన్నప్పుడు దనరా వండుగని, బట్టలు కొనమని మా నాయినని దూనుకు తినేసోలిమి. మా నాయినకి- అవి వంటల మదువు సీజను. చేతిల డబ్బు లాడివి గావు. మా గన మాదే? ఇలగ్గాదని, మమ్మ ల్ని పైలేరు కాడకి తీసికెళ్లి- కొల్లలు తీయించినే వేడు. మాం నంబరవడిపో యివోలిమి.

రోజులు గడిసిపోయాయి, దనరా యెలి పోయింది. పైలేరు బట్టలిచ్చి వేడుగాడు. ఏటి తిప్పడం? నువ్వీ పొద్దు యిత్రావా, నత్తావా? అని పైలేరు పీకమీద గూకుంతే, అప్పుడు సెప్పాడు పైలేరు- మా నాయిన కొలతలు దియ్యించాడు గాని, మాకు గుడ్డ లు కొనలేదా అని.

అదిగలగ- కొలతలు దియ్యించిసారు తమరు మాకు? ఉంచుకోండి బావ్.. యీ వట్టా? మల్ల, మరొకలకి కొల దీయడంకి దనికొత్తది” అని వట్టా కాయితం యిచ్చేసి, విసురుగా బయటికొచ్చేసాడు దాలవుడు.

అయితే-
 దాలవుడు భూమి మీద ఆశలు కడిగేను కోలేడు. కన్నబాబు లాటి వారి మీద గల భ్రమల్ని తుడిచేనుకున్నాడు.

ఆ బావుకి మాత్రం వొల్లవద్దూ. అందులోకి ఆ బావు అప్రోజివన్ పార్టీలున్నాడు గానీ- అధికార పార్టీల కాదు గదా?” అని నినాదం వహించమని ఓ కండువా బదులివ్వగా-
 “..అందికే, అప్రోజివన్ పార్టీ వదిలేసి, అధికార పార్టీలోకొచ్చి బాబూ, అని డెంకాడ రాజుగారు కవురుమీద కవురెడతను. ఈ బాబే అవుననరు, కాదనరు” అని కన్న బాబుని పార్టీ మాగమని మరో కండువా కోరింది.

“నిజమే. ఏ పని జరగాలన్నా కష్టంగుంది. కన్నబాబు పేరు చెబితే కలక్ట రేట్ నుండి సెక్రటేరియట్ దాక పైళ్ళు పరిగెట్టివి. ఇప్పుడు యెక్కడివక్కడాగిపోతు న్నాయి” అని తెల్లదుస్తుల ఆఫీసరొకడు పైళ్ళ కష్టాల్ని చెప్పాడు.

చివరికి దాలవుడి నమస్య మరుగున వడి, కన్నబాబు పార్టీ మార్పిడి చర్చకు వచ్చింది. దాలవుడికి యేమనాలో తోచక వట్టా కాయితం వట్టుకు నిల్చున్నాడు. దాల వుడు ఈ చర్చలో వుండటం నచ్చని కన్న బాబు-

“నువ్వెల్లవోయి. తొందరగే తేలుస్తానే” అన్నారు.

దాలవుడికి- తన నమస్య కన్నబాబు అన్నట్లు తొందరగానే తేలుతుందో? కండువా వారు అన్నట్లు యీ వంట పోయింతరాత తేల్తుందో బోధపడలేదు. అయినా అందరికీ దండాలెట్టి, సెలవు తీసుకొన్నాడు.

దాలవుడు వెళ్ళాక, పార్టీ మార్పిడి కోసం డెంకాడ రాజుగారి నుండి రాయభారం తెచ్చిన కండువా-

“అయితంతకీ యేటంటావ్?” అనడి గింది.

“దేనికి యేటండము?” అడిగేడు కన్న బాబు.

“అధికార పార్టీలోకి మారడంకి ” చె ప్పింది కండువా.

“అదా. చూద్దాం. ఏ పార్టీ మాత్రం తిన్నగుంది. ఆ పార్టీలోనా అనమ్మతి గ్రూ వులే. ఎన్నాళ్ళు నిలబడతాదో చెప్పగల మేటి? చూద్దాం. అన్నీ చూసి అడుగె య్యాల గదా.” అని, ఆ చర్చని ముగించే రు కన్నబాబు.

మరింక-యే కండువా గూడా దాన్ని పొడిగించలేదు.

అప్పటికి ఉదయం పడకొండు గంట లు దాటుతోంది. ఆఫీసర్లు సెలవు దీనుకు వెలిపోయాక, కండువా పెద్దలూ కదిలిపో యేరు.

ఆ తర్వాత, ఓ గంటకు- కన్నబాబూ, వారి పి.వి. మాత్రం ‘గోదావరి లింక్ ఎక్స్ ప్రెస్’ అందుకోటానికి కారెక్కారు. హైదరా బాద్లో కన్నబాబు వారం రోజులుంటారు.

అధికార పార్టీ అనమ్మతి గ్రూవుతోనూ, న్య వక్త పార్టీ అధినాయకునితోనూ మంతనాల కోసం.

ఆ విషయం- కండువాలకూ తెలీదు. తెల్లబట్టలకీ తెలీదు. చిరిగిన వంచెలకు అనలే తెలీదు.

★ ★ ★

ఆరుద్రకారై చూస్తుండగానే గడిచిపో యింది. ఆకుమళ్ళు వచ్చగా, రెవరెవలా డూ ఉడువుకు యెదిగివస్తే- దాలవుడి కోర్టుమడి మాత్రం చూలుపోయిన ఆవులా వుంది. కోర్టుండిపోయిన మడి దగ్గరికి -పూటకోసారి తిరిగొచ్చేవాడు దాలవుడు. వారానికి రెండుసార్లు ఎమ్మార్వో దగ్గరికి, కన్నబాబు దగ్గరికి వెళ్ళివచ్చేవాడు. ఇంటి లోని పాత బ్రంకుపెట్టెలో దాచిన ‘వట్టా కాయితం’ని బందిల దొడ్డిలోని దూడలా చూస్తూ రాత్రిళ్ళు బాధపడేవాడు.

అనలే అనంతప్రీతి, విసుగుతో అప్పుడే ఇంటికి చేరిన ఓ సాయంత్రం వేళ-

“కూలీ లేదు, నాలీ లేదు. పూటకోసాలి మడికాడకీ, రోజుకోసాలి ఆఫీసులికీ తిరగ టమే మిగిలింది. ఏవీ పనికిమాలిన తిరు గులు? ఆ మడికో దండం పెట్టేసి, ఆ వట్టా కాయితం పాయిలెట్టేసి -కూలీనాలికెలి పోతే- బత్తెం గింజలేనా వొచ్చును” అని భార్య ఉనురుమనటంతో, యెక్కడలేని చిరాకూ కల్గింది దాలవుడికి. దాంతో కో పంగా-

“నీనేటి నరదాకి తిరుగుతున్నానే? ఎవు లిదగ్గరికల్లె-యే దారినువుతారో అని ఆశకో డ్డికాలుకు బలపాలు గట్టుకొని తిరుగుత న్ను. ఇంటిల గూకొనున్న దానివి..నీక్క- స్తంగుండేటి?” అని కేకలేశాడు.

“...ఆఁ యింటిల గూకొని...నువ్వు పాతర పోసిన గింజలు తరగేసి తిండంకి కస్తం గాదా? ఇదిగో, యీ పూటకీ... ఆ పాతర అయిపోయింది. ఇక వట్టా కాయి తమే మిగిలింది పాయి్యు పెట్టడంకి! అని జవాబిచ్చింది భార్య.

ఆ జవాబుతో దాలవుడిలో రగుల్లేన్న అనమర్థుని అనహనం... మంటలా లేచింది. ఆ వేళంతో భార్య జుత్తు చేతబు చ్చుకొని-

“మాటి, మాటికీ వట్టా కాయితం పాయి్యు పెట్టియాల, పాయి్యుపెట్టియాలని అరుస్తా వేటే దెస్తా? నీ దరిద్రమే తీసిసింది. నిన్ను పాయి్యులెట్టియాల!” అని వంచలోకి యీ డ్రేడు.

ఇరుగు, పొరుగు చేరిపోయారు. ఇంటి గోల వీధి కెక్కింది. అప్పుడు వదిలింది దాలవుడికి అనహనంతో కలిగిన అనవనర కోపం! సిగ్గువడిపోయాడు. చల్లగా వీధిలోకి జారుకున్నాడు. ఏడుస్తూనే ఆ యిల్లాలు... చీకటింటిలో దీపం వెలిగించింది. కళ్ళు తుడుచుకుని, ముక్కు చీదుకుని- నులక మంచమ్మీద కునుకుదీస్తున్న పిల్లాడ్ని లేపి- భర్త కోసం వీధిలోకి వంపింది.

ఆ రాత్రి... పాత బ్రంకుపెట్టె తెరవనూ లేదు, బందెల దొడ్డిలో దూడలా వున్నవట్టా కాయితాన్ని చూడనూలేదు దాలవుడు. ఆలోచిస్తూ నిద్రలోకి పోయాడు.

★ ★ ★

ఆ మర్నాడు ఉదయమే బయల్దేరాడు దాలవుడు కన్నబాబు దగ్గరకు. ఆవేళ అదో, ఇదో తేల్చుకోవాలనుకున్నాడు. ఇప్ప టిదాకా- ఎమ్మార్వోకి చెప్పాననీ, ఎమ్మార్వో నబ్ కలెక్టర్ని కలవమన్నాడనీ, కలెక్టర్ని కలవటం అవలేదనీ చెప్పుకొస్తున్న.. కన్న బాబుని- అయితీ బెతాదనీ, కాకపోతే కాద నీ-చెప్పేమంటానని బయల్దేరాడు దాలవు డు.

దాలవుడు వెళ్లెనరికి కన్నబాబుగారి విజిటర్స్ గది నిండా ఖద్దరు పెద్దలే? ఏదో విషయాన్ని తీవ్రంగా చర్చించుకుంటున్న ట్లుంది. ఎవరిదో గొంతు

‘వొక గవర్నమెంటు వడిపోయింది. మరో గవర్నమెంటు గడ, గడ లాడిపో తూంది. రామజన్మ భూమి మాత్రం తేలక ఉంది’ వినించింది. దాలవుడికి.

చేతులు జోడించి లోపలికి చూసాడు దాలవుడు. గది మధ్యలో ఈజిప్షియన్ల కూర్పున్న కన్నబాబు దాలవుడ్ని చూసి- బయటికి కదిలాడు. కన్నబాబుకి, కొద్ది దూ రాన సోఫాల కూర్పున్న జీగినాయుణ్ణి చూ సేనరికి- దాలవుణ్ణి ఎడమకమ్ము బెదిరింది. కన్నబాబు బయటికిచ్చి, దాలవుడ్ని నడి పించుకు వక్కకి తీసికెళ్లి-

“అదన్నమాట. రెండుసార్లు పోసుల మాట్లాడేను. గట్టిగ చెప్పాను కలక్టరుకి. ఆ తర్వాత, ఈ మధ్యనే వొక మీటింగుల కలిస్తే అడిగీసాను ముకమ్మీద- అలగిల క్కాదు. అప్పుడన్నాడు.. కలక్టరు...” అని అడి, జేబుల్లడిమి అగ్గి పెట్టి, సిగరేట్ పెట్టి దీసాడు కన్నబాబు.

“... యేటన్నాడో కలక్టరు?” అనుకుంటూ కన్నబాబు దిక్కే ఆశగా దాలవుడు చూ స్తుంటే- సిగరేట్ వెలిగించి, ఒక దమ్ము లాగి-